

Rettevejledning til opgave 1

1. Burde byretten have afsagt udeblivelsesdom?

Begrebet udeblivelse omfatter udeblivelse fra et telefonmøde, jf. Den Civile Retspleje, s. 363, og selv om det muligvis ikke er en betingelse, jf. Den Civile Retspleje, s. 367, har byretten i indkaldelsen tilkendegivet, at det kunne have udeblivelsesvirkning, såfremt parterne ikke deltog i mødet. Der kan således afsiges udeblivelsesdom efter retsplejelovens § 360, stk. 3, men de studerende bør dog bemærke, at byretten ikke gav Søren Hansen mulighed for at udtale sig om fristoverskridelsen, jf. Den Civile Retspleje, s. 371.

Det bliver herefter et spørgsmål, om byretten burde have undladt at tillægge fristoverskridelsen udeblivelsesvirkning, jf. retsplejelovens § 360, stk. 7. Der foreligger ikke undskyldende omstændigheder i dette tilfælde, men der er tale om ensartede sager mod flere sagsøgte, så byretten burde have udsat sagen med henblik på at følge sagerne mod de andre sagsøgte, jf. Den Civile Retspleje, s. 372 f.

2. Skal landsretten afvise Hans Hansens anke?

En part kan give afkald på anke, men afkaldet skal være udtrykkeligt, jf. retsplejelovens § 370, stk. 5, og Den Civile Retspleje, s. 419. Det er ikke afgørende, at Hans Hansen opfylder dommen, men formuleringen i mailen kan opfattes således, at sagen nu er afsluttet. Formuleringen er dog ikke helt entydig, idet henvisningen til den "hidtidige" advokat kan opfattes således, at han vil antage en ny, ordene "denne sag nu er afsluttet" kan henvise til byrettens dom, og sagen er i forhold til anke ikke afsluttet, når fuldbyrdelsesfristen – men først når ankefristen – er udløbet. Der er således næppe tale om et udtrykkeligt afkald.

3. Kan Hans Hansen fremsætte påstanden om betaling af 52.000 kroner over for advokat Nielsen?

Selv om påstanden i et vist omfang bygger på samme forhold som sagsøgers krav mod de sagsøgte, er der dog tale om en påstand, der drejer sig om en anden genstand – salæret ikke virksomhedsoverdragelsen – og bygger på det interne forhold mellem Hans Hansen og advokat Nielsen.

Det er i opgaven ikke nævnt, at der er fremsat friholdelsespåstande mellem parterne, herunder Hans Hansen og advokat Nielsen, så der er som udgangspunkt tale om ad citation i anken. Der kan som det klare udgangspunkt ikke ad citeres i anken, og der er i dette tilfælde næppe grundlag for at fravige udgangspunktet, jf. Den Civile Retspleje, s. 415.

Såfremt de studerende lægger til grund, at der er fremsat friholdelsespåstande mellem Hans Hansen og advokat Nielsen, bliver det et spørgsmål om nova. De studerende skal i så fald diskutere, om retsplejelovens § 383 eller § 384 skal anvendes, og om der efter den relevante bestemmelse bør gives tilladelse til at fremsætte påstanden. Det er formentlig § 384, der skal anvendes, og den bør i så fald ikke tillades fremsat.

4. Skal byretten genoptage sagen mod Søren Hansen?

Det skal afgøres efter retsplejelovens § 367.

Begæringen om genoptagelse er fremsat inden for et-års-fristen, og der er en lempelig praksis for genoptagelse, jf. Den Civile Retspleje, s. 375 f. Der er ikke undskyldende omstændigheder i forbindelse med udeblivelsen, og Søren Hansen beder først om genoptagelse lang tid efter hans kendskab til dommen. Sagen bør således som udgangspunkt ikke genoptages, men de studerende bør overveje, om det forhold at sagen burde være blevet udsat, og at han nu risikerer at blive dømt for noget, som de andre ikke bliver dømt for i landsretten, kan føre til et andet resultat.

Rettevejledning til opgave 2

1. Var rettens kendelse om ikke at afvise sagen på grund af, at Dispute var sagsøger, korrekt?

En part råder over sagsgenstanden under retssagen, og også forud herfor. Det er derfor muligt at overdrage et muligt krav. Søgsmålsretten følger hermed med.

Der findes dog enkelte eksempler på, at en sagsøger er nægtet søgsmålskompetence på grund af en konstruktion, der alene har til formål at omgå reglerne om hæftelse for sagsomkostninger, jf. U 2000.1575 H. Der er dog intet i opgaven, der tyder på dette. Tværtimod er fordringsopkøb forretningsområdet for Dispute.

Det er også uden betydning, at Dispute er hjemmehørende i England, idet der ikke gælder særlige søgsmålskrav inden for EU, herunder mulighed for at kræve sikkerhedsstillelse.

DCR side 87-88 og 133-135.

2. Var rettens behandling af påstanden om afvisning på grund af jordstykkets beliggenhed i Frankrig korrekt?

Hvis søgsmålet er omfattet af Domsforordningens artikel 24, er der enekompetence for franske domstole. Dette skal påses ex officio af domstolene i de andre EU-lande.

Indsigelsen prækluderes derfor ikke. Parten henleder principielt blot retten på dens forpligtelse til at påse enekompetencen.

Det afgørende bliver derfor, om sagen er omfattet af artikel 24.

Artikel 24 fortolkes snævert. Tvisten i sagen er ikke, hvorvidt der forelå en forkøbsret, men hvorvidt en betaling herfor kan kræves retur. Der hævdes heller ikke ejendomsret til jordstykket. Sagen er derfor ikke omfattet af artikel 24, men retten skulle have foretaget denne vurdering uanset det sene tidspunkt for fremsættelsen af anmodningen.

Dommen C-438/12 Weber/Irmengaard omhandlede en forkøbsret og mulighederne for at udøve denne forkøbsret. Dommen har derfor ikke statueret, at alle tilfælde, hvor en sag er afledt af en forkøbsret, er omfattet af artikel 24. Det kan derfor heller ikke konkluderes, at det i opgaven omfattede tilfælde er omfattet af artikel 24 ud fra dommen.

DCR side 203-204, 232-233 og 242-245.

3. Var kendelsen om ikke at tillade forhøjelsen af påstanden korrekt?

Anmodningen om at forhøje påstanden fremsættes under hovedforhandlingen. Retten skal derfor give tilladelse efter § 363. Kriterierne er de samme som efter § 358, stk. 6, men fortolkes snævrere.

Det er vanskeligt at se noget undskyldeligt i, at kravet ikke er medtaget tidligere. Kravet har været kendt gennem hele sagsforløbet og forud for dette. Det er ingen undskyldning, at Carl Carlsen møder i stedet for Brian Brysk.

Der er tale om et nyt forhold i forhold til stævningen, og derfor har Finn ikke tilstrækkelig mulighed for at varetage sine interesser uden en udsættelse.

Sagen i øvrigt taget i betragtning vil det heller ikke medføre et uforholdsmæssigt tab.

Kendelsen var derfor korrekt.

DCR side 336-339 og 342-344.

4. Hvordan skal Østre Landsret forholde sig til anken?

Der ankes dagen efter domsafsigelsen, og anken er derfor rettidig.

I forhold til påstanden om fuldt medhold i påstanden for byretten er forskellen alene 10.000 kroner. Ændringspåstanden er derfor under grænsen for fri ankeadgang, jf. § 368.

Dispute ønsker at forhøje beløbet med 50.000 kroner. I byretten fik de ikke medhold i dette, og for landsretten kan dette først vurderes, hvis anke tillades. Det har derfor ikke betydning for vurdering af sagsgenstanden.

Det kan også overvejes, om en anke kunne afvises efter § 368 a. Der er dog ikke lagt op til en diskussion heraf.

DCR side 422-423, 426-430.